

Sygn. akt VI RCa 92/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2019 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Piórkowska

Sędziowie: SO Lech Dłuski (spr.)

SSR del do SO Robert Kłosowski

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Greifenberg-Krupa

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2019 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. B. (1)**

przeciwko **małoletniemu M. B. (2)** reprezentowanemu przez przedstawicielkę ustawową **M. C.**

o obniżenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Pisz

z dnia 28 grudnia 2018 roku

sygn. akt III RC 30/18

I. Zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób, że obniża z dniem 29 maja 2019 roku alimenty od M. B. (1) na rzecz małoletniego M. B. (2) zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie VIII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich w Pisz dnia 28 maja 2013 roku, sygn. akt VIII RC 129/13 z kwoty po 1700 zł do kwoty 1000 zł (jeden tysiąc złotych) miesięcznie z zachowaniem dotychczasowych warunków płatności

II. W pozostałej części apelację oddala.

III. Koszty procesu za obie instancje między stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt VI RCa 92/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Pisz wyrokiem z dnia 28 grudnia 2018 r. oddalił powództwo M. B. (1) przeciwko małoletniemu M. B. (2), reprezentowanemu przez przedstawicielkę ustawową M. C. o obniżenie z dniem 10 marca 2018 r. alimentów zasadzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie VIII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z siedzibą w Pisz z dnia 28 maja 2013 r. w sprawie VIII RC 129/13 z kwoty po 1 700 zł miesięcznie do kwoty po 900 zł miesięcznie (punkt I) oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1 800 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (punkt II).

W uzasadnieniu Sąd powołując się na treść art. 138 kro wskazał, że od czasu ostatniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego powoda względem syna nie doszło do takiej zmiany stosunków, która uzasadniałaby zmianę dotychczasowej wysokości alimentów. Sąd podkreślił, że potrzeby małoletniego pozwanego nie zmniejszyły się. Aktualnie uczęszcza on do szkoły podstawowej, ma problemy zdrowotne i rozwojowe, co generuje znaczne wydatki. Odnośnie sytuacji majątkowej i zarobkowej powoda Sąd wskazał, że nie kwestionuje, iż jego dochody w 2017 r. uległy obniżeniu w stosunku do uzyskiwanych w 2012 i 2016 r. Nie dał jednak wiary twierdzeniom powoda o rzekomym ogólnoswiatowym kryzysie w muzyce poważnej wskazując, że powód nie dokłada należytej staranności w znalezieniu odpowiednich ofert. Podkreślił, że powód nadal ma napięty harmonogram pracy. Nadto koncertuje charytatywnie. Posiada również mieszkanie w W. i apartament w H.z których może czerpać dochody. W ocenie Sądu na obniżenie możliwości zarobkowych powoda nie może też mieć wpływu fakt, iż obecnie ma na utrzymaniu drugiego syna. Wskazał, że obowiązek utrzymania dziecka obciąża również jego matkę. Sąd Rejonowy podkreślił, że powód żyje na wysokim poziomie tym samym wysokość alimentów musi temu poziomowi odpowiadać.

Powyższy wyrok apelacją zaskarżył powód zarzucając mu naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie oceny materiału dowodowego z pominięciem istotnej części tego materiału oraz art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 328 § 2 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego oraz przekroczenie zasad swobodnej oceny dowodów przeprowadzonych w sprawie.

W konsekwencji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa w całości. We wniosku ewentualnym wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że od czasu ostatniego ustalenia jego obowiązku alimentacyjnego względem syna obniżeniu uległy jego możliwości zarobkowe i majątkowe. Zwrócił uwagę, że aktualnie ma znacznie mniej zleceń w związku z pogorszeniem się sytuacji na rynku (...). Tym samym jego dochody są znacznie niższe niż w latach poprzednich. Nadto z uwagi na rozwiązanie przez najemcę umowy najmu mieszkania w W. nie czerpie on już z niego dochodów. Nie ma również możliwości wynajęcia apartamentu w H..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

Sąd Okręgowy po uzupełnieniu materiału dowodowego w postępowaniu odwoławczym odmiennie niż Sąd I instancji ocenił przeprowadzone dowody i w konsekwencji wyprowadził z nich inne wnioski. W ocenie Sądu II instancji w sytuacji stron od momentu ustalenia alimentów od powoda na rzecz pozwanego zaistniały zmiany uzasadniające częściowe uwzględnienie powództwa.

Sąd odwoławczy za okoliczność determinującą rozstrzygnięcie uznał zmianę w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych powoda. Zmiana ta kwalifikuje się w granicach zakreślonych dyspozycją przepisu art. 138 kro i w konsekwencji uzasadnia zmianę wysokości jego obowiązku alimentacyjnego względem syna.

W momencie orzekania przez Sąd Rejonowy w Szczytnie VIII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w Piszku z dnia 28 maja 2013 r. w sprawie VIII RC 129/13 powód osiągał dochody rzędu 116 229,43 rocznie. Posiadał agenta, którego wynagrodzenie wynosiło 10% wysokości kontraktu. Niewątpliwie był wówczas osobą sytuowaną i majątną. Obecnie z uwagi na pogłębiający się od kilku lat kryzys w branży (...)ma coraz mniej kontraktów, a jego dochody stale się obniżają. W 2018 r. osiągnął dochód w wysokości 35 150,60 zł, a więc niemal trzykrotnie niższy niż w dacie ostatniego ustalenia jego obowiązku alimentacyjnego względem syna. Do maja 2019 r. powód osiągnął dochód w wysokości 15 000- 18 000 zł brutto. Tym samym należy przyznać rację apelującemu, iż jego możliwości zarobkowe uległy znacznemu obniżeniu. Nie można jednak w tym zakresie przypisać mu zawinienia.

Z przeprowadzonych dowodów wynika, że realizowanie obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanego nadmiernie obciąża budżet powoda. Sąd odwoławczy ocenił, że możliwości zarobkowe powoda obecnie są niższe. Doświadczenie zawodowe powoda, jego referencje wskazujące na znaczną wartość na rynku pracy zwiększają możliwości zarobkowe, niemniej jednak obniża je panująca na rynku (...) sytuacja. W konsekwencji wyważenie tych elementów daje podstawę do przyjęcia, że powód jest w stanie uzyskać zatrudnienie, niemniej w znacznie ograniczonym zakresie.

W ocenie Sądu odwoławczego adekwatne do sytuacji powoda i pozwanego jest obniżenie alimentów na jego utrzymanie do wysokości 1 000 zł miesięcznie. Sąd przyjął, że powód taką kwotę jest w stanie przekazać na utrzymanie syna. Kwota taka mieści się w granicach możliwości płatniczych powoda, jednocześnie stanowi ich górną granicę. Dlatego też Sąd odwoławczy uznał, że takie obciążenie finansowe powoda jest odpowiednie przy aktualnej sytuacji jego i pozwanego.

Sąd odwoławczy w konsekwencji nie uwzględnił wniosku powoda w pozostałym zakresie.

Sąd Okręgowy przyjął więc, że apelację powoda uwzględnić należy częściowo ograniczając na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 133 § 1 kro i art. 135 § 1 i 2 kro wysokość alimentów do 1 000 zł miesięcznie, w pozostałym zakresie Sąd na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. znosząc je pomiędzy stronami.